

день, прѣди убиванието на билиукъ-башиитѣ, извѣсти имъ Гиндю-олу. (?), че билиукъ-башиитѣ ги търсятъ. Тѣ отъ Аблановската кория, спорѣдъ заръчванието на Атанасъ дели-Славовъ, отидоха на кашлата му да опекатъ хлѣбъ и да чакатъ въиводата. Овчарѣтъ меси хлѣбъ и го зарови да се пече. Всичкитѣ отъ момчетата бѣха въ колибата, а само М. Гаджаловъ вардеше на караулъ. Въ това врѣме, зачу се турска песенъ и идеше нѣкой съ конъ, право за кашлата. Михалъ влѣзе въ колибата и извѣсти на другаритѣ си и всичкитѣ заедно отидоха и се скриха въ корията. Пристигна и непознатийтъ, който бѣше коруджийтъ и влѣзе въ колибата. Като видѣ заровеннийтъ хлѣбъ, той нарочно се помайваше да научи за кого се печеше. Отъ скритѣ въ корията. Илия Радювъ, който носѣше едно раждиво шишине, случайно се отпръгна, изгърмѣ и коршумѣтъ удари въ колибата. Турчинтъ се уплаши отъ ненадѣйнийтъ гърмежъ и каза на Атанаса: „това се замѣри на менѣ“ и завчасъ възсѣдна конѣтъ си и побѣгна въ градътъ. Овчарѣтъ уплашенъ попита ги отдалечъ: „що стана това? на какво хвърлихте?“ тѣ му разказаха за случката и му заръчаха: „Ако обади турчинтъ, лъжи каквото знаешъ, и въиводата съ другитѣ момчета ако дойдатъ тукъ, кажи имъ; че ще отидемъ на Кутелка“. Като заръчаха това на овчарѣтъ, заминаха за мѣстото дѣто прѣстояха два дни; но като и тамъ не дойдоха другаритѣ имъ, заминаха за мѣстото *Гюлз-гюрмесъ*. Съ пристигванието си тукъ, свѣриха Митю Кировъ и Стоянъ Ивановъ подарѣтъ, които много пжти имъ принасяха храна и ги попитаха що се чува за тѣхъ въ градътъ. Тѣ имъ разказаха за убиванието на билиукъ-башиитѣ, Като изслушаха това, взеха отъ ежцитѣ малко хлѣбъ, и се отбиха въ гѣсталакътъ. Подиръ малко Г. Шона отиди при